

درسی از آن جناب درباره‌ی اینکه زمین از مردی عالم به همه‌ی
دین که خداوند او را در آن خلیفه، امام و راهنمایی به امر خود
قرار داده باشد، خالی نمی‌ماند.

باب (۳)

احادیث صحیحی از اهل بیت که بر این دلالت دارند.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی

حدیث ۱۲

رَوَى أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ خَالِدٍ [ت ۲۷۴هـ] فِي «الْمَحَاسِنِ»، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّضْرِ بْنِ سُؤَيْدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَمْرَانَ الْحَلَبِيِّ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ الْحُرِّ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ -يَعْنِي مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبَاقِرَ- عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
مَا كَانَتْ الْأَرْضُ إِلَّا وَفِيهَا عَالِمٌ.

ترجمه:

احمد بن محمد بن خالد [د. ۲۷۴ق] در کتاب «المحاسن»، از پدرش، از نصر بن سُؤید، از یحیی بن عمران حلبی، از ایوب بن حرّ، از سلیمان بن خالد، از ابو جعفر -یعنی محمد بن علی باقر- علیه السلام روایت کرده است که فرمود:

زمین (هیچ گاه) نبوده، مگر اینکه در آن عالمی وجود داشته است.

